

ŠKOLNÍ ČASOPIS

PEL - MEL

Občasník ZŠ Donovalská

KVĚTEN 2019

Jaro

Přišlo jaro se sluníčkem,
zem otvírá zlatým klíčkem.

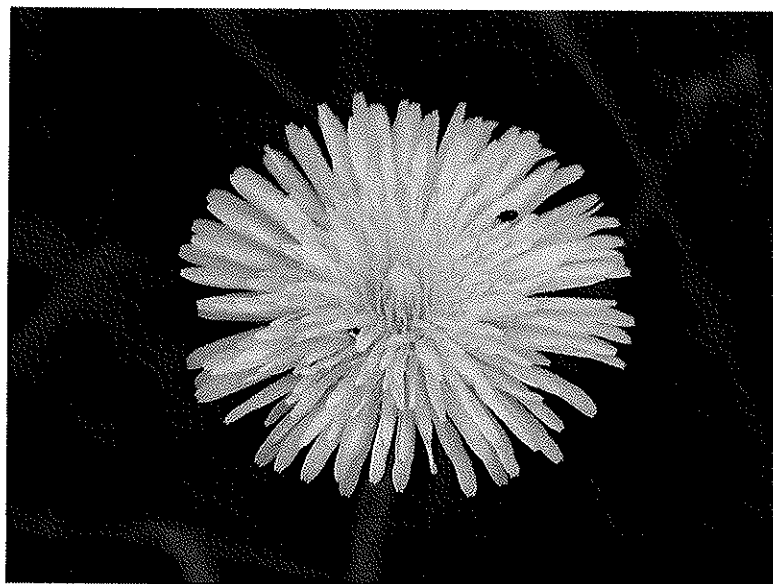
Všechno se raduje, zpívá a notuje, jaro vítá.

První roste sněženka,
malá bílá květinka.

Druhý zase petrklíček,
nese s sebou zlatý klíček.

Fialinka voňavá hezkou vůní rozdává.

Pampeliška střípatá, celá je jak ze zlata.

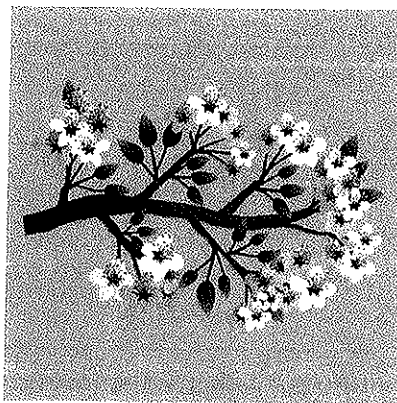
JARO *no 5.B*

Květiny pěkně rostou.
Stromy ve větru vlají.
Chladnější jarní vánek
se po stráních tiše valí.

Slepice snesla vejce.
Kráva porodila tele.
Máma mě hladí hebce,
večer půjdu do postele.

Stmívá se již o něco později.
V pět je ještě světlo.
Rodiče mě nutí psát úkoly
a mě by z toho kleplo.

Anna Marie Vosátková

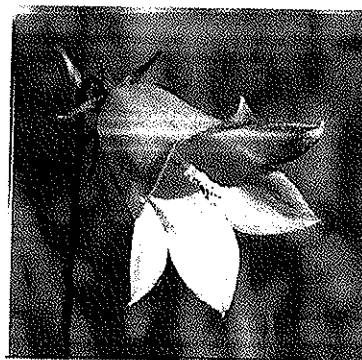
Petrklíče, konvalinky
osvěží nám jarní chvílky.
Sněženky a bledule,
víc jich jindy nebude.

Stromy kvetou, slunce svítí,
jaký ráj pro alergiky!
A když jaro ukončuje,
léto zase nastupuje.

Anna Ljubinková

Slunce krásně svítí
a nám roste kvítí.
Zalejeme květinčky,
jsou to krásné slečinky.
Narodilo se tele
a taky malé sele.
Mlád'ata jsou roztomilá,
budu na ně velmi milá.
Zelená se příroda,
ted' přichází pohoda.

Teréza Nováková

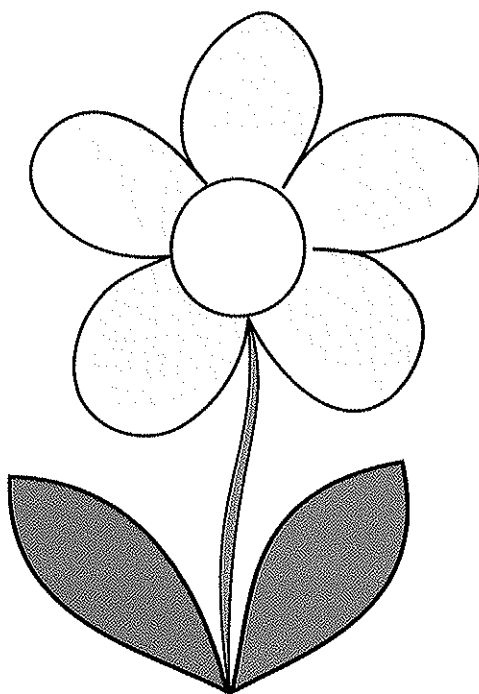
Kdo to klepe na okénko?
Ťuk, ťuk, ťuk...
Přece všemi oblíbené
krásné jaro!

V trávě se narodila
roztomilá hříbata.
Okamžitě vstala a na Zem nahlédla,
jak je nádherná.

Květiny a keře
volají si o pozornost!
Mají květy barevné
a tvary nádherné.

A pak Velikonoce,
k nimž patří kraslice,
pomlázky, bochánek
a můj oblíbený beránek.

Anna Kabašová

Zima končí,
nastává jaro,
jako to kdysi bývalo,
nic se nezměnilo.

Všude to tady voní,
hmyz se tady kolem rojí.
A samičky zvířat rodí,
na jaře to takhle chodí.

Jakub Marcinek

Jaro je tady**Justyna Juráková**

Jaro je konečně tady,
s ním přišly i veselé barvy.
Rodí se i mláďata,
telata, jehňata a ptáčata.

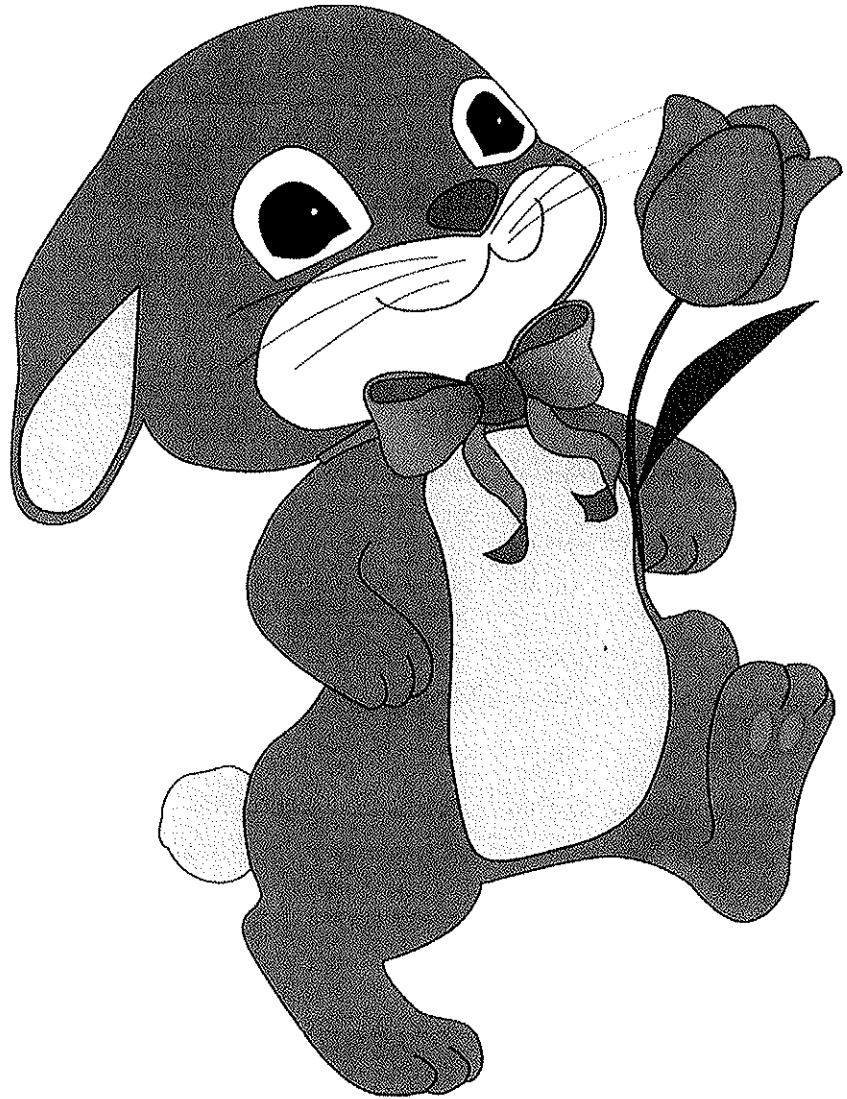
Taky Velikonoce jsou tu,
vyrobíme pomlázku,
namalujeme vajíčka
a nakrmíme králíčka.

Velikonoční chvíle**Laura Cachová**

Konečně zas po roce,
jsou tu Velikonoce.
Všude samé kraslice,
ozdobené velice.
Kluci už maj pomlázky,
na konci barevné provázky.
Holky strašně bolí hýždě,
polštáře si tam daj příště.
Holky ale mají taky výhodu,
už berou kýble a rychle pro vodu.
V poledne se role otočí,
kluci se právem netěší.
Ať žijí Velikonoce!

Zase krásné jaro**Silvestr Veselý**

Po zimě na jaře,
je prázdná v komoře.
Ale malé myšky
ožírají mladé šišky.
S pomlázkou se chodí
na jaro se to přece hodí.
Dostaneme vajíčka
a čokoládového zajíčka.

Velikonoce jsou tady
Petr Nguyen

Veselé jaro a Velikonoce**Aneta Reichsfeldová**

Jaro je tu zas
barevné jak d'as.
Kupujeme pomlázky,
rozdáváme sladkosti.
Pečeme beránky,
zdobíme pomlázky.
Kupujeme kuřátka
malá jako lízátká.
Rozkvétají kytičky
a obarvený máme ručičky.

Velikonoce už jsou tady,
to zase zažijeme plno srandy.
Vyraz s námi ven,
spoustu zábavy si užijem.
Nesed' doma jako lenochod,
vydej se s námi na pochod.
Spoustu vajíček dostaneme,
doma si je vystavíme.

Nestvůra

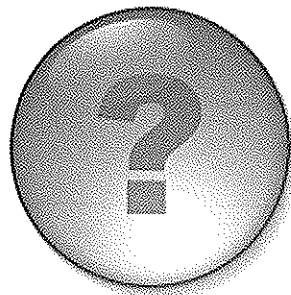
Pavel Žemle byl obyčejný, obtloustlý kluk, který se snažil sportovat. Už dlouho hrál squash a byl v něm docela dobrý.

Mělo to jediný problém. Z důvodu nedostatku trenérů musel mít Pavel trénink v pátek večer od šesti do sedmi. Dnes ho čekal první trénink takto pozdě. Samotné cvičení zvládl, ale když se vracel domů, byla už venku tma.

V ulici, ve které bydlí, čekají na výměnu pouličního osvětlení. Když se Pavel blížil ke svému domu, měl pocit, že za ním někdo jde. Otočil se, ale nikdo za ním nebyl. Pokračoval dál, ten pocit však nezmizel, navíc uslyšel funění a dupání. Řekl si, že je to asi on sám, a tak zastavil, zadržel dech a poslouchal. Chvilí se nic neozývalo, ale potom to zaslechl znovu, polekal se a začal utíkat. Takhle rychle v životě neběžel. Cestou ztratil botu, ale utíkal dál. Doběhl ke dveřím a začal hledat klíče. Sáhl do pravé kapsy, ale nebyly tam. V levé taky ne. Začal se hrabat v tašce, vyhazoval z ní věci a bylo mu to jedno, hlavně musel najít ty klíče! Našel je, snaží se strčit klíč do zámku, nejde to, na třetí pokus se to Pavlovi konečně povedlo.

Vběhl dovnitř, zabouchl za sebou. Vůbec se neuklidnil, potřeboval vědět, co to bylo. Začal hledat baterku. Na cestě pro ni zakopl o tašku, kterou tam pohodil, když spěchal na trénink. Spadl a rozsekl si obočí. Ale ani to ho nezastavilo, popadl baterku, vyběhl ven, posbíral svoje věci, rozsvítil baterku a skrz kapky krve, stékající z obočí, uviděl, jak jde přes cestu malý ježeček.

- vm -

Sněženska

Dne 28. 3. se konal již 9. ročník recitační soutěže Sněženska. Všechna vystoupení byla moc pěkná, bylo těžké rozhodnout, kdo bude stát na stupních vítězů.

Výsledky::

Kategorie 2.-3. ročník:

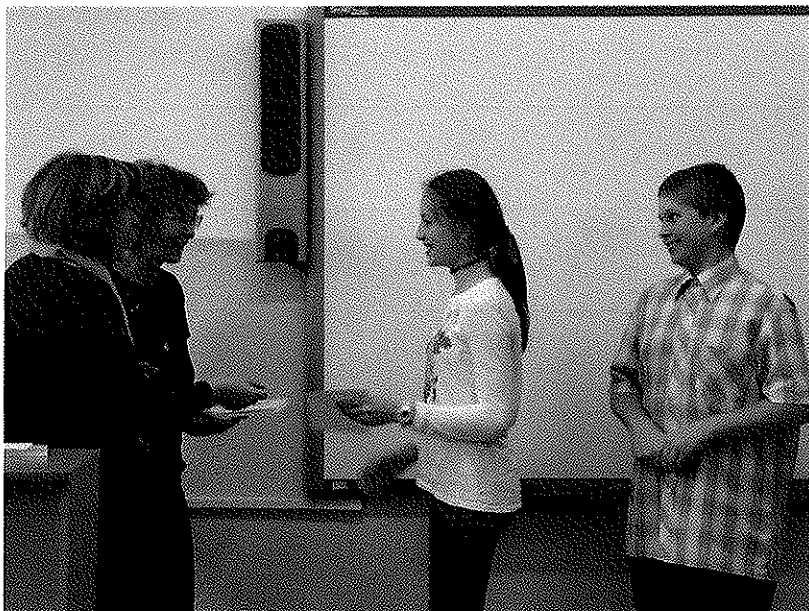
- 1.místo: **Amálie Kelblová, 3.C**
- 2.místo: **Jakub Nesvadba, 3.B**
- 3.místo: **Filip Kantor, 2.A**
- 4.místo: **Klaudie Kučerová, 3.B**
- 5.místo: **Michaela Csiriková, 2.D**

Kategorie 4.-5.ročník:

- 1.místo: **Karolína Kováčová, 4.B**
- 2.místo: **Tomáš Priesel, 5.C**
- 3.místo: **Julie Holanová, 4.A**

Kategorie 6.-7.ročník:

- 1.místo: **Kateřina Krausová, 7.B, Matěj Nesvadba, 7.A**
- 2.místo: **Zuzana Kalašová, 6.B**

Kateřina Krausová

Moje tvorba

Na jaře, když slunce začne hřát,
každoročně, ne jen jedenkrát,
v naší škole soutěž probíhá,
která Sněženka se nazývá.
Účastníků bývá celá řada
i já zapojím se vždycky ráda.
Vezmu papír, přemýšlím - a je to!
V páté třídě byl to Skřítek SETO,
v loňském roce, když přišla má chvíle,
usmívali jste se všichni mile
při příběhu pana Pravomila,
kterak Pepinka ho napravila.
Samé P v tom textu bylo -
- i mně se to zalíbilo -
psát své texty, vymýšlet,
jen to prostě nejde hned.
Co teď počít?
Čas se chýlí,
učitelka zpod svých brýlí

na mne koulí očima:

„Tak co, Katko,
už víš, jak to
tvoje dílo začíná?“
„Máš už prózu nebo báseň?“ -
- zazubí se její dáseň,
blýskne okem, na mne mrkne
a já - ve mně jenom hrkne.

Hlava prázdná, nic v ní není,
to je ale nadělení.

Matěj už má jistě jasné,
čím ohromí dámy krásné.
Mne však pranic nenapadá,
i když - uspěla bych ráda.
Přemýšlím teď' ve dne v noci,
víc už není v mojí moci.

Známky k horšímu se mění,
nemám teď' čas na učení.

Lépe bude soutěž vzdát,
než v sedmičce propadat.

Tak se loučím, jdu se učit,
nechci se tu déle mučit.

Tvorba musí zůstat stranou.
Možná za rok - Na shledanou!

... Až k tomuto místu ubírá se dav v pětistupech, tady se však zatáčí doleva, jde jednotlivě, přímo na skupinu esesmanů. Tak vede cesta, na tomto místě zatáčí, pokračuje několik metrů kupředu a rozvětvue se: vlevo zpět k táboru, vpravo ke krematoriu. Zde se rychle, při pochodu, koná selekce. Aniž se na chvíli zastaví, přechází většina napravo, jen málo, na něž esesmani ukážou, se vrací zpět cestou doleva. Ti první jdou už přímo na smrt, druzí budou smět žít ještě několik týdnů, snad i měsíců za nejtěžších táborových podmínek.

Doprava odcházejí starci, mrzáci, děti, ženy s nemluvnaty, ubozí, špatně rostlí lidé. Doleva jdou nejkrásnější mladá děvčata nebo dokonale rostlí mladí muži. Nevědí, že v tomto okamžiku bylo o nich rozhodnuto zcela opilými lidmi.

Opilými kořalkou – a ještě spíše něčím jiným. Protože to opájí každého z nich, neboť to není jen tak obyčejná věc stát tak na návrší a pohybem ruky rozdávat smrt – smrt, smrt – život – smrt, smrt – život – nepřetržitě pochoduujícímu davu. Zrak nepozorovaně klouže po pochoduujících, unavená ruka se automaticky pohybuje doprava, doprava, doleva, doprava, doprava, doleva ...

... Život, život – smrt, smrt, smrt, smrt, život, doprava, doprava, doprava, doprava, doleva ...

Naproti onomu místu rampy, na které z vlaku vystupují Židé, stojí za německým záchodem skryté ženy a dívají se dráty na selekci. Je mezi nimi mnoho Židovek, které po měsíce a po léta neměly zprávu o svých rodinách. Edita Links, zaměstnaná na politickém oddělení, učiní pojednou krok k drátům.

Napjatě se dívá a potom tiše praví: „Moje sestra Šarika“.

Ženy nevědí, která z žen, kráčející v davu, je její sestrou. Edita se vypne na špičky a dívá se k vlaku, z kterého stále ještě vystupují lidé, a potom šedne v obličejí a praví s očima rozšířenými leknutím: „Moje matka – švagr – otec – babička – teta. Jsou tu všichni. Celá moje rodina“. A nedbajíc nebezpečí, do kterého se uvádí, volá: „Šari! Šari! Dej dítě babičce“...

Ukázka z knihy Seweryny Szmaglewské - *Dýmy nad Birkenau* (Slovanský literární klub, 1947)

Dokončení příběhu:

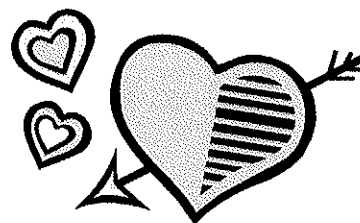
Šari uposlechla a rychle podala dítě babičce. V tu chvíli na ni ukázali a poslali ji doleva – život, babičku s dítětem doprava – smrt. Dítě se chytlo matky a nechtělo se jí pustit. Jeden z esesmanů si toho všimnul a zařval: „Dělejte!“ Ale dítě se pořád nechtělo pustit. Esesman ho odtrhnul a odvedl pryč. Do Šariky ještě strčil, aby šla a řekl: Schnell!“ Ta se rozbředla, ale poslechla. Asi po pěti minutách se dostala k velkým vratům s nadpisem ARBEIT MACHT FREI. Jeden z esesmanů je otevřel a nahnal všechny dovnitř. Potom se dostali k barákům, odkud došli na nástup, kde jim rozdali práci, při které měla Šarika třídit zabavené věci. Po příchodu na místo zahlédla Editu. Ta si jí všimla také, ale měla strach ji oslovit, protože by ji mohli zastřelit. Šari tedy usedla na stoličku a začala pracovat. Po několika hodinách se potom všichni vraceli do baráků, kde dostali svůj malý příděl vody a jídla. Potom měli jít spát. Šarika se lekla, když viděla, kam mají ulehát. Viděla, jak se na jedné palandě mačká dalších deset žen. Musela se mezi ně vecpat. Nemohla usnout, pořád přemýšlela, co se stalo s babičkou a dítětem. Když ji konečně přemohl spánek, do baráku vběhlo několik esesmanů, kteří je začali budit. „Steht auf und geht raus!“ zařval jeden z nich a začal všechny vyhazovat. Ženy se seřadily před barákem, myslely si, že jde jenom o počítání vězňů, ale poté, co jeden z hlídačů pronesl, že se někdo pokusil utéct, nastal zmatek. Nikdo nevěděl, co se bude dít do té doby, dokud voják neřekl, že každého desátého zastřelí. Potom přistoupil a začal počítat: „Eins, zwei, drei, vier, fünf, sechs, sieben, acht, neun, zehn.“ Zazněl výstřel a zvuk těla, které padlo na zem. A voják opět začal: „Eins, zwei, drei, fünf, sechs, sieben, acht“ – ukázal na Šari. „Neun,“ odvětil náhle. Šarika si oddechla. Nato zazněl znovu výstřel. Znovu a znovu, až do rána. Když to skončilo, pokračovaly přímo do práce.

Tak to tu šlo den za dnem. Šari viděla spousty hrůz, ale to ještě nevěděla, co je teprve čeká. Jednoho dne byly nucené odejít z tábora. Nevěděly, kam jdou a proč. Po dvaceti hodinách chůze jim řekli, že mají přestávku. Byly v lese. Šarika si všimla seníku nedaleko od ní. Nenápadně a bez povšimnutí do něj vlezla a zaspala se senem, aby nebyla vidět. Po několika hodinách spánku se vyhrabala ven. Nikoho nikde neviděla, proto se rozběhla, sama nevědouc, jakým směrem. Svoboda! Svoboda!

Moudrá slova slavných

Nejstarší a největší láska je láska k životu.

Plutarchos

Chceš realizovat své sny? Probud' se!

R.Kipling

Starajíce se o štěstí jiných, nacházíme své vlastní.

Platón

Charakter člověka se pozná podle toho, jaké vtipy ho zraní.

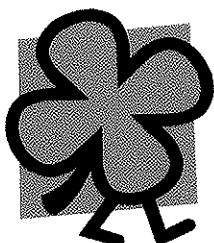
Ch.Morgenstern

Chval přítele veřejně a kárej ho mezi čtyřma očima.

Leonardo da Vinci

Kdo je dokonalý, patří do muzea.

E.M.Remarque

Dovolte lidem, aby byli šťastni podle jejich vlastního uvážení.

Prus

Jistého přítele poznáš v nejisté situaci.

Latinské přísloví

Umění dává člověku to, co mu nemůže dát skutečnost.

Merimmé

Teprve na konci díla zpravidla poznáme, čím jsme vlastně měli začít.

Pascal

Budeš-li pomlouvat, sám také pomluvu uslyšíš.

Plautus

Mládí je hodnota, která se ztrácí každým dnem.

Ch.Chaplin

Každý problém, který přijmeme jako součást našeho života, přestává být problémem.

E.Petiška

Nemysli si nesmysly

Jeden rok života psa je jako sedm let života člověka

Psi duševně i fyzicky dospívají mnohem rychleji než lidé, ale roční pes je podle psích podmínek mnohem dospělejší než sedmileté dítě. Roční pes je téměř dospělý, ve srovnání s lidmi asi tak jako mladý člověk mezi 15 - 20 lety. Toto pravidlo je nesprávné i kvůli tomu, že délka života jednotlivých psích plemen se liší. Voříšci žijí většinou déle než psi čistokrevní. Taky záleží na velikosti psa - malí psi se dožívají vyššího věku, psí rekordman 15 - 20 let (kolik znáte 140letých lidí?)

Používáme pouze 10% mozku

Toto tvrzení je známé již od počátku 19. století. Ale: Deset procent mozku tvoří neurony, činnost neuronů vědci zkoumají, měří, umožňuje jim sledovat, kterou část mozku člověk používá, když provádí různé činnosti. To ale neznamena, že zbytek mozku nedělá nic. Dále jsou tu gliové buňky, které jsou nezbytné k myšlení a učení. Jejich aktivita se ale těžko sleduje. Inteligentní lidé nepoužívají větší kapacitu mozku než ti méně inteligentní. Jejich mozek ale pracuje efektivněji!

Pštros strká hlavu do písku

Říká se, že pštros strká hlavu do písku, když cítí nějaké nebezpečí, protože si myslí, že když je hlava schovaná, je i on neviditelný. Ale tak hloupí pštrosi nejsou. Kdyby to dělali, udusili by se, nebo by je sežrala jiná zvířata. Mohou se zachránit přeci útekem, běhají rychlostí až 65 km/h. Proč to tedy tak vypadá? Samci kopou jako hnízda díry, hluboké až 50 cm, do kterých ukrývají vejce. Pak na ně pštros dohlíží, proto vypadá, že strká hlavu do písku.

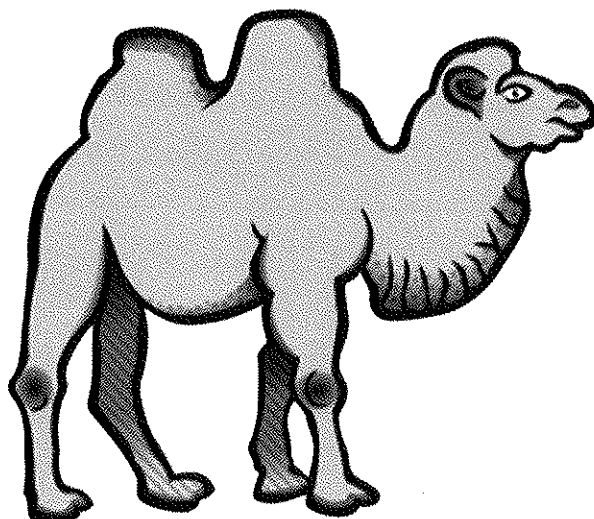
Spolknutá žvýkačka se obalí kolem vnitřností a může vás i zabít

Žvýkačka se vyrábí z chemických přísad, sladidel, konzervačních látek a gumové pryskyřice. Všechny tyto ingredience může lidské tělo zpracovat kromě gumy. Hrozí tedy nebezpečí, že guma zůstane v žaludku po celé roky? Ne, i nestravitelné věci projdou během několika dní trávicím traktem a vyjdou ven. Spolknutí žvýkačky ale není vždy bezpečné, můžete se jí udusit. Velké množství sladkých žvýkaček není navíc dobré na zuby, umělá sladidla mohou zase způsobit průjem nebo problémy se žaludkem.

Velbloud si nosí své zásoby vody v hrbech

Ne. Velbloudi jsou přizpůsobeni k životu v poušti. Umí přežít v extrémních teplotách, mohou ztratit až 40% váhy bez jakýchkoli zdravotních následků. Velbloudí hrb je tvořen tukem, tělo jej využívá, když se mu nedostává potravy. Velbloud vydrží bez vody dlouho, ale když k ní konečně dojde, dokáže vypít i 200 l najednou!

Z knihy NEMYSLI SI NESMYSLY - Guy Campbell

VODA JE ŽIVOT

Voda je základem veškerého života na Zemi, a je tak i jednou z nejdůležitějších látek pro zdraví člověka. Voda představuje velkou část hmotnosti lidského organismu. Věděli jste, že některé orgány jsou tvořeny až 83% vodou?

Z čeho se tedy člověk skládá:

50 - 75% hmotnosti lidského těla tvoří voda

95% jeho hmoty se skládá ze čtyř prvků:

O (kyslík) 62,8% - je zdrojem energie, zpomaluje stárnutí buněk, zlepšuje paměť, zklidňuje nervový systém, posiluje srdce, čistí krev, reguluje zažívání, posiluje zrak a obranyschopnost

C (uhlík) 19,4% - hlavní stavební prvek všech živých organismů

H (vodík) 9,3% - další stavební prvek důležitý pro tvorbu energie

N (dusík) 5,1% - tvoří organické sloučeniny, je spolu s ostatními zákl. stavebním kamenem DNA

Co voda v těle dělá?

Umožňuje buňkám růst a přežít, je nutná pro tvorbu hormonů, pomáhá zásobovat tělo kyslíkem, odvádí tělesný odpad, udržuje vlhké sliznice, reguluje tělesnou teplotu, tvoří sliny, působí jako tlumič nárazů pro mozek a míchu...

Víte, že...

...tělo novorozence obsahuje až 75% vody? (v jednom roce už jen 65% a nadále se procento snižuje - dospělý muž asi 60%, žena 55%, u starých lidí může klesnout až na 50%, stárnutím organismus vysychá)

...při ztrátě vody okolo 1 - 2% hmotnosti se snižuje výkonnost o 20%? (klesá také chuť k jídlu a schopnost termoregulace, už při ztrátě nad 11% hmotnosti vypoví tělo službu)

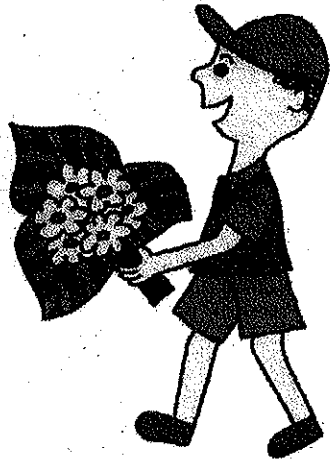
...každou minutu člověk o vodu přichází? (ano, člověk neumí vodu skladovat, musí ji doplňovat, nejvíce vody odchází močí a kůží a plícemi)

podle časopisu KVĚTY

NAJDI SPRÁVNÝ STÍN

Najdi správný stín k obrázku.

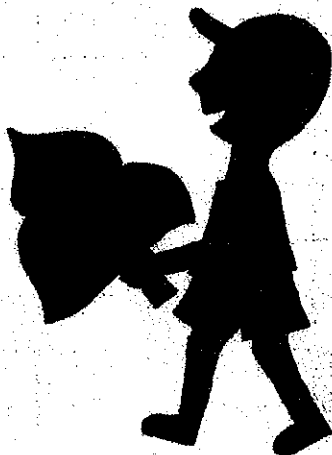
1

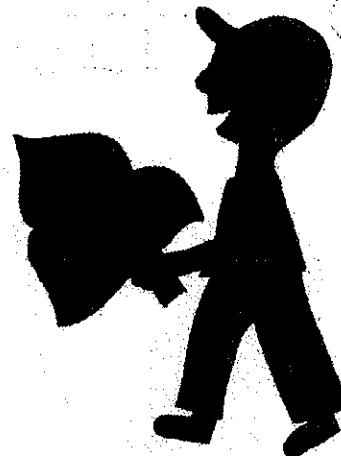
2

3

4

5

ukázka z knihy: „Velká kniha pro malé luštitelé“
(POLOLETNÍK, květen 2018)

Víte, že...?

Víte, že zívání pomáhá mozku odbourávat stres?

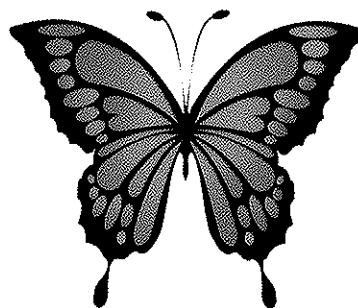
Víte, že výtahy jsou 58x bezpečnější než schody?

Víte, že nevyrovnaní lidé často mění tapety na svém mobilu?

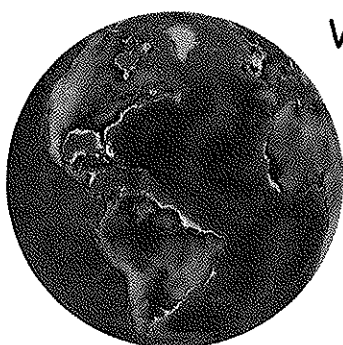
Víte, že jen 6% lidí na celém světě umí plynule hovořit 3 nebo více jazyky?

Víte, že více než 800000 turistů navštívilo Irák v roce 2013 i přes to, že se jednalo o válečnou zónu?

Víte, že motýli si pamatují své zkušenosti z doby, kdy byli housenkami?

Víte, že hudební a tělesná výchova jsou nejoblíbenější předměty českých studentů?

Víte, že existuje hvězda, jejíž jádro tvoří diamant, který je 5x větší než planeta Země?

Víte, že učení před spaním je pro vaši paměť nejlepší?

Víte, že když nad něčím přemýšlíte se zavřenýma očima, snadněji si to zapamatujete?